

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Stadier paa Livets Vei

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1999 , s. I. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-slv-txt-shoot-id8f607f53-5d3d-495c-ad94-b411d9fee7da.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Han var naturligviis kjendt i hele Qvarteret; men skjøndt sindssvag, var han dog aldrig udsat for nogen Fornærmelse, tvertimod behandlede han af de Omkringboende med en vis Ærbødighed. Dertil bidrog saavel hans Formue som hans Godgjørenhed og hans fordeelagtige Udvortes. Vel havde hans Ansigt dette eensformige Udtryk, der er saa karakteristisk for en vis Art af Sindssvaghed, men Trækkene vare skjønne, hans Skabning rank og velformet, hans Paaklædning yderst omhyggelig, endog elegant. Tydeligst yttrede hans Sindssvaghed sig ogsaa kun i Formiddagstimen mellem 11 og 12, da han gik udenfor paa Fliserne mellem Børnehusbroen og den søndre Ende af Gaden. Den øvrige Deel af Dagen hang han vel efter sin usalige Bekymring, men det yttrede sig ikke saaledes. Han talte med Mennesker, gik længere Toure, indlod sig om mange Ting, men mellem 11 og 12 fik man ham for ingen Priis til at lade være at gaae, til at gaae længere, til at svare Een, naar man spurgte, eller vel endog blot til at hilse; han som ellers var Høfligheden selv. Om denne Time havde nogen særlig Betydning for ham, eller Grunden var et legemligt Befindende, der regelmæssigt gjentog sig, hvilket ikke er uden Exempel, fik jeg aldrig at vide, da han levede, og efter hans Død var der Ingen, hos hvem jeg kunde søge nærmere Oplysning.